

ŻYCIE WANGELIA

NIEDZIELA ŚW. RODZINY, *B* Łk 2,22-40 * 31.12.2017

Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierwotne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiac się będą – a Twoją duszę miecz przeniknie – aby na jaw wyszły zamysły serc wielu». Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata. Nie rozstawiała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaretu. Dziecię zaś rosnęło i nabierało mocy, napętniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

To jest bardzo piękne i pocieszające: wiedzieć, że mamy wspaniałą rodzinę – Jezusa, Maryję i Józefa – jako opiekunkę naszych rodzin. Ale nie tylko. Święta Rodzina jest również najbardziej doskonałym modelem rodziny, jaki mamy naśladować w naszym życiu. Jaką delikatność, czułość i zrozumienie dostrzegamy wśród członków Świętej Rodziny. Ile bliskości, miłości i szacunku. Ewangelia życia jest w samym centrum orędzia Jezusa. A rodzina jest „sanktuarium życia” wszystkie te słowa zachęcają nas, abyśmy docenili ten podstawowy wymiar człowieczeństwa.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak wygląda moja rodzina? Czy jest w niej coś ze Świętej Rodziny?

Do wykonania: Będę starał się o to, by moje zachowanie przyczyniało się do rozwoju wzajemnej miłości rodzinnej.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

01.01.2018 (poniedziałek) Uroczystość Najświętszej Bożej Rodzicielki

Święto Boskiego Macierzyństwa wprowadził do liturgii Kościoła papież Pius XI w roku 1931 na pamiątkę 1500. rocznicy soboru, odbytego w Efezie w 431 r. Kościół na tym właśnie soborze jako dogmat ogłosił, że Maryja jest Matką Bożą. Papież Pius XI wyznaczył na coroczną pamiątkę tego święta dzień 11 października. Reforma liturgiczna w roku 1969 nie zniósła tego święta, ale je nawet podniosła do rangi uroczystości świąt nakazanych. Przeniosła je jednak na 1 stycznia. Wybrano bardzo stosowny, nieprzypadkowy dzień: koniec oktawy Bożego Narodzenia, aby po wyśpiewaniu hymnów dziękczynnych Wcielonemu Słowu, złożyć odpowiedni hołd Jego świętej Rodzicielce.

02.01 (wtorek) Wspomnienie św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu

Obydwaj byli biskupami i doktorami Kościoła. Teologia zawdzięcza im bardzo wiele. To oni należą do najważniejszych twórców refleksji nad tajemnicą Trójcy Świętej w IV wieku. Napisali tyle, ile człowiek może powiedzieć o tym, co jest niewypowiedziane. Wierni Słowu Bożemu i Tradycji Ojców Apostolskich utrwalili na długie wieki nauczanie Kościoła katolickiego o Bogu, który objawił się w Trzech Osobach a zarazem jest Bogiem Jedynym. Ich głęboka modlitwa i błyskotliwa refleksja nad Ekonomią zbawienia była bezcenna w procesie wdrażania dogmatów katolickiej wiary zdefiniowanych na Soborze w Konstantynopolu w 325 roku.

03.01 (środa) Wspomnienie Najświętszego Imienia Jezus

W Starym Testamencie określano Zbawiciela wieloma imionami. Prorok Izajasz wymienia ich cały szereg: Emmanuel (Iz 7, 14), Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju (Iz 9, 6). Prorocy: Daniel i Ezechiel nazywają Mesjasza "Synem człowieczym" (Dn 7, 13), a Zachariasz powie o Nim: "a imię Jego Odroś!" (Za 6, 12). W Nowym Testamencie św. Jan Apostoł nazwie Syna Bożego "Słowem" (J 1, 1). Sam Jezus Chrystus da sobie nazwy: Syn człowieczy (Mt 24, 27. 30. 37. 39. 44), Światłość świata (J 8, 12), Droga, Prawda i Życie, Dobry Pasterz (J 10, 11; 14, 6) itp. Jednak imieniem własnym Wcielonego Słowa jest Imię Jezus. Ono bowiem zostało nadane Mu przez samego niebieskiego Ojca jako imię własne: W szóstym miesiącu (od zwiastowania Zachariaszowi narodzenia św. Jana Chrzciciela) posłał Bóg Ojciec anioła Gabriela do miasta zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef... anioł rzekł do Niej: "Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna i nadasz Mu imię Jezus" (Łk 1, 26-31).

06.01 (sobota) Uroczystość Objawienia Pańskiego

Uroczystość ta należy do pierwszych, które uświęcił Kościół. Na Wschodzie pierwsze jej ślady spotykamy już w III w. Tego właśnie dnia obchodził Kościół grecki święto Bożego Narodzenia, ale w treści znacznie poszerzonej: jako uroczystość Epifanii, czyli zjawienia się Boga na ziemi w tajemnicy wcielenia. Na Zachodzie uroczystość Objawienia Pańskiego datuje się od końca IV w. (oddzielnie od Bożego Narodzenia). W Trzech Magach pierwotny Kościół widzi siebie, świat pogański, całą rodzinę ludzką, wśród której zjawił się Chrystus, a która w swoich przedstawicielach przychodzi z krańców świata złożyć Mu pokłon. Uniwersalność zbawienia akcentują także: sama nazwa święta, jego wysoka ranga i wszystkie teksty liturgii dzisiejszego dnia.

ŻYC EWANGELIA

NIEDZIELA ŚW. RODZINY, *B* Łk 2,22-40 * 31.12.2017

Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierwotne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą – a Twoją duszę miecz przeniknie – aby na jaw wyszły zamysły serc wielu». Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata. Nie rozstawiała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaretu. Dziecię zaś rosnęło i nabierało mocy, napętniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

To jest bardzo piękne i pocieszające: wiedzieć, że mamy wspaniałą rodzinę – Jezusa, Maryję i Józefa – jako opiekunkę naszych rodzin. Ale nie tylko. Święta Rodzina jest również najbardziej doskonałym modelem rodziny, jaki mamy naśladować w naszym życiu. Jaką delikatność, czułość i zrozumienie dostrzegamy wśród członków Świętej Rodziny. Ile bliskości, miłości i szacunku. Ewangelia życia jest w samym centrum orędzia Jezusa. A rodzina jest „sanktuarium życia” wszystkie te słowa zachęcają nas, abyśmy docenili ten podstawowy wymiar człowieczeństwa.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak wygląda moja rodzina? Czy jest w niej coś ze Świętej Rodziny?

Do wykonania: Będę starał się o to, by moje zachowanie przyczyniało się do rozwoju wzajemnej miłości rodzinnej.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

01.01.2018 (poniedziałek) Uroczystość Najświętszej Bożej Rodzicielki

Święto Boskiego Macierzyństwa wprowadził do liturgii Kościoła papież Pius XI w roku 1931 na pamiątkę 1500. rocznicy soboru, odbytego w Efezie w 431 r. Kościół na tym właśnie soborze jako dogmat ogłosił, że Maryja jest Matką Bożą. Papież Pius XI wyznaczył na coroczną pamiątkę tego święta dzień 11 października. Reforma liturgiczna w roku 1969 nie zniósła tego święta, ale je nawet podniosła do rangi uroczystości świąt nakazanych. Przeniosła je jednak na 1 stycznia. Wybrano bardzo stosowny, nieprzypadkowy dzień: koniec oktawy Bożego Narodzenia, aby po wyśpiewaniu hymnów dziękczynnych Wcielonemu Słowu, złożyć odpowiedni hołd Jego świętej Rodzicielce.

02.01 (wtorek) Wspomnienie św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu

Obydwaj byli biskupami i doktorami Kościoła. Teologia zawdzięcza im bardzo wiele. To oni należą do najważniejszych twórców refleksji nad tajemnicą Trójcy Świętej w IV wieku. Napisali tyle, ile człowiek może powiedzieć o tym, co jest niewypowiedziane. Wierni Słowu Bożemu i Tradycji Ojców Apostolskich utrwalili na długie wieki nauczanie Kościoła katolickiego o Bogu, który objawił się w Trzech Osobach a zarazem jest Bogiem Jedynym. Ich głęboka modlitwa i błyskotliwa refleksja nad Ekonomią zbawienia była bezcenna w procesie wdrażania dogmatów katolickiej wiary zdefiniowanych na Soborze w Konstantynopolu w 325 roku.

03.01 (środa) Wspomnienie Najświętszego Imienia Jezus

W Starym Testamencie określano Zbawiciela wieloma imionami. Prorok Izajasz wymienia ich cały szereg: Emmanuel (Iz 7, 14), Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju (Iz 9, 6). Prorocy: Daniel i Ezechiel nazywają Mesjasza "Synem człowieczym" (Dn 7, 13), a Zachariasz powie o Nim: "a imię Jego Odroś!" (Za 6, 12). W Nowym Testamencie św. Jan Apostoł nazwie Syna Bożego "Słowem" (J 1, 1). Sam Jezus Chrystus da sobie nazwy: Syn człowieczy (Mt 24, 27. 30. 37. 39. 44), Światłość świata (J 8, 12), Droga, Prawda i Życie, Dobry Pasterz (J 10, 11; 14, 6) itp. Jednak imieniem własnym Wcielonego Słowa jest Imię Jezus. Ono bowiem zostało nadane Mu przez samego niebieskiego Ojca jako imię własne: W szóstym miesiącu (od zwiastowania Zachariaszowi narodzenia św. Jana Chrzciciela) posłał Bóg Ojciec anioła Gabriela do miasta zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef... anioł rzekł do Niej: "Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna i nadasz Mu imię Jezus" (Łk 1, 26-31).

06.01 (sobota) Uroczystość Objawienia Pańskiego

Uroczystość ta należy do pierwszych, które uświęcił Kościół. Na Wschodzie pierwsze jej ślady spotykamy już w III w. Tego właśnie dnia obchodził Kościół grecki święto Bożego Narodzenia, ale w treści znacznie poszerzonej: jako uroczystość Epifanii, czyli zjawienia się Boga na ziemi w tajemnicy wcielenia. Na Zachodzie uroczystość Objawienia Pańskiego datuje się od końca IV w. (oddzielnie od Bożego Narodzenia). W Trzech Magach pierwotny Kościół widzi siebie, świat pogański, całą rodzinę ludzką, wśród której zjawił się Chrystus, a która w swoich przedstawicielach przychodzi z krańców świata złożyć Mu pokłon. Uniwersalność zbawienia akcentują także: sama nazwa święta, jego wysoka ranga i wszystkie teksty liturgii dzisiejszego dnia.